

افلاطون

قدم اول

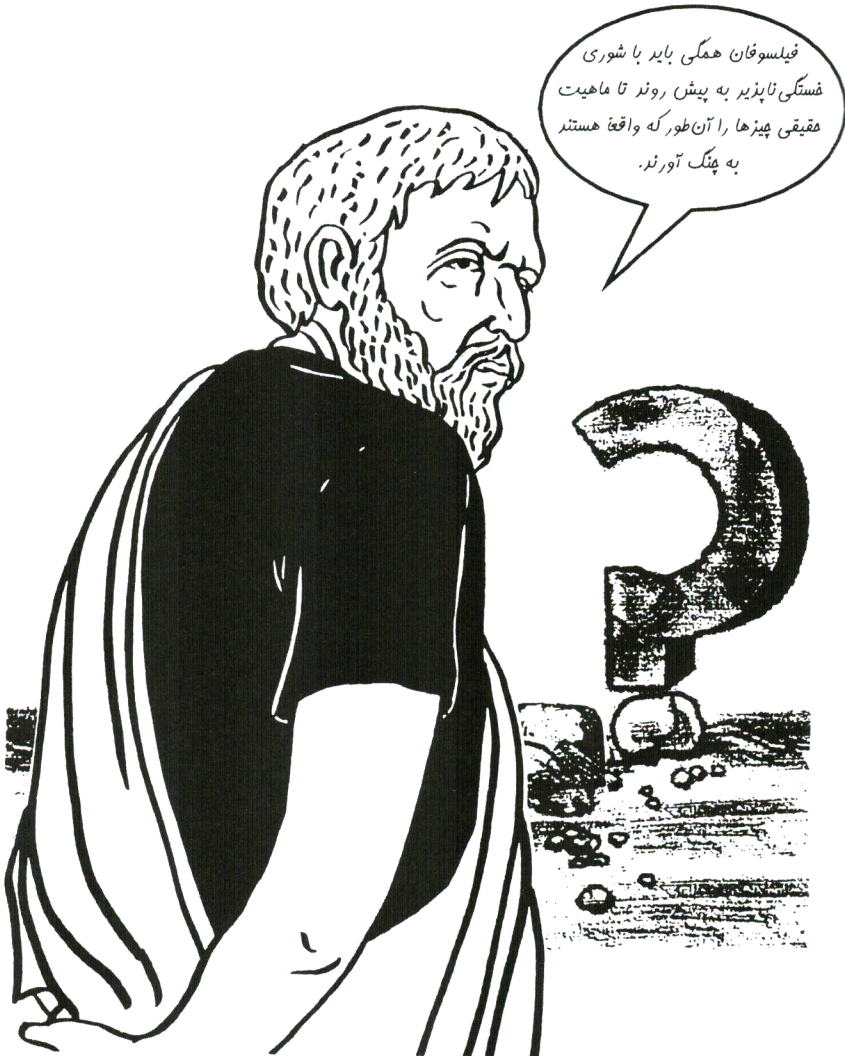
نویسنده: دیو رابینسون، طراح: جودی گراوز

مترجم: مصطفی یونسی

پادشاه فیلسوفان

احتمالاً افلاطون بزرگ‌ترین فیلسوف همه ادوار است، و اولین فردی است که انواع نظرات و مباحث را در کتاب‌هایی جمع کرد که همه قادر به خواندن آنها بودند. او می‌خواست در مورد هر چیزی بداند و همواره دوستان و فیلسوفان دیگر را برای پاسخ به سوالات گیج‌کننده خود به ستوه می‌آورد. او همچنین نظرات استواری نیز از خود داشت که برخی از آنها کاملاً معقول‌اند و برخی از آنها نیز امروز بسیار غریب می‌نمایند. اما او، از آغاز می‌دانست که «فلسفه ورزیدن» فعالیت ویژه‌ای است...

فیلسوفان همگی باید با شوری
فستکی ناپزیر به پیش روند تا ماهیت
حقیقی چیزها را آن‌طور که واقعاً هستند
به پنگ آورند.

دنیای آتن

افلاطون سال ۴۲۷ پیش از میلاد مسیح در خانواده‌ای اشرافی (آریستوکرات) به دنیا آمد و بیشتر زندگی خود را در آتن گذراند. در قرن پنجم دولت-شهر آتن احتمالاً مدنی‌ترین مکان دنیا بوده است. آتن مأمّن متجمین، زیست‌شناسان، منطق‌دانان، هنرمندان، ریاضی‌دانان و کلیه متفکرینی بود که در آن زمان، با مسامحه، «فیلسوف» یعنی «دوستدار دانایی» خوانده می‌شدند.

همه کارهای بدنی سخت و رنج‌آور را بردگان انجام می‌دادند، و از همین رو بیشتر آتنی‌ها زمان آسودن بسیاری داشتند و در این فرصت درباره‌ی ایده‌هاشان فکر می‌کردند و با هم سخن می‌گفتند.

اما آنها از اینکه به‌طور پدیری به مشکل‌های اخلاقی برده‌داری فکر کنند پرهیز می‌کردند.

زنان نیز در زندگی فکری و زندگی اجتماعی مشارکت چندانی نداشتند.

امپراطوری آتن بر سرتاسر مدیترانه گسترش یافت.

و با قدرتی بی‌همان‌ه حفظ شد.

شهر آتن به قدری کوچک بود که همه یکدیگر را می‌شناختند، معنی این سخن آن است که فلسفه افلاطون احتمالاً متوجه گروه سرآمدی در میان آتنیان آن روز و دوستان فکری و خویشاوندان و آشنایان افلاطون بوده است.